

Hallika tooniga kööginööblist, mis valminud Eesti tislari käe all, ergutab kogu interjööri läbiv tuhm oranž värvilaik.

mööblist, tarbeesemeid, kunsti. “Me ei tahtnud toetada arutut tarbimist, kui omanikel oli endal eelmistest elamistest paljutki olemas,” ütleb Schneider ning lisab muiates: “Oleme juba selles eas, kus prioriteetid elus järjestuvad ümber.

Schneideri sõnul on selle maja puhul põhiline ikkagi arhitektuur, sisu võivad järgnevad põlvned omatahtsi kujundada. “Kodu on selle omaniku nägu, temale tähendusrikkad ja mälestustega seotud esemed loovad meeldiva keskkonna. Miks sundida inimest loobuma neist? Kujundaja asi on panna asi toimima ja arvestada esmajärjekorras kliendi soovidega,” ütleb sisearhitekt elutoas oranži tugitooli istudes.

Sisekujunduse värvigamma tuli rannaliivast ja kividest - neutraliseerijaks looduslik kivihall, interjööris siduvaks ja korduvaks värvilaiguks on tuhm oranž ja vanapunane. Sisemise ruumi dikteeris aga olemaolev hoonekarp. Kõrge lae ja pea-aegu kogu seina suuruse aknaga elutuba oli kordoniaegadel kasutusel 2,5 meetri kõrguse prožektori garaažina. Prožektorit sõidutati suurest uksest välja mere poole raudteel, mis ulatus kuni liivariba

Maja juurest viib tee kunagise kuulipilduja pesani, mis oma uues kuues meenutab kaldasse sõitnud laevanina.

ees kasvavate mändideni. Selle valgusega otsisid nõukogudeaegsed piirivalvurid merelt paate, mida tol ajal seal muidugi olla ei tohtinud.

Kindlus, mitte majakas

Maja on väljast tumehalli värvi ja mitte valge funk, et see ei mõjuks merelt vaadates majakana. Valteri sõnul on üsna erakordne, kui maja saab omanikuga koostöös täiesti lõpuni valmis. “Siin sujus kliendi ja arhitekti vahel koostöö kuni grilli ja eraldi disainitud õuevalgustiteni välja. Arhitektina on seda hea vaadata, kui töö ei jää poolikuks,” sõnab ta.

Üks detail, mis palju aega nõudis, kuid lõpptulemusena nii majaomanikule kui ka arhitektile rõõmu ja silmailu pakub, on terrassi meeleolulvalgustus. Terrassi müürile pandi mustast metallist kate, mis lasti ära roostetada ja lakiti seejärel paa-dilakiga üle. Selle katte all on leedvalgus, mis pimedal ajal müüri müstiliselt särama paneb. “Mõni teine oleks võib-olla tõrkuma hakanud, et paneme lihtsalt prussi peale, aga õnneks on selle maja omanik perfektsionist,” tunnustab Valter lõbusalt.